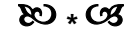

דברים הוצבים להבות אש

מפי ממלל רברבו וממעתיקי השמועה הגה"צ המקובל רבי סנדר ערלאנגער שליט"א

בביהמ"ד "ברך משה" דסאטמאר בני ברק, ערב הבחירות בשנת תשע"ה

/יום הבחירות הוא דוגמת 'יום ראש השנה' לממשלת הסטרא אחרא/ וההשתתפות בבחירות היא בבחינת ויתנו כתר מלכות לט"א/

הזהירות מחלישות הדעת!! לאלו שאין זוכים לקידוש ה' שנתחדש בדור האחרון להכניס הפיתקא שקונים בזה את הש"ת לכמה שנים שיוכלו להיות זולל וסובא ולהיכנס מיד לגן עדן!

לכאורה, לבוא לבית המדרש סאטמאר לפני הבחירות ולומר שיהודים לא ילכו לבחירות, הרי זה דומה למי שיבוא לבית המדרש בליל יום כיפור ויכריז: רבותי צריכים לצום ואסור לאכול היום. זה הרי דבר מיותר, הרבי ז"ע כתב ספר על זה, וכבר שנים על גבי שנים שאנו הולכים לאור דבריו, ואמנם נאמר אל תאמין בעצמך, ואולי צריכים לחשוש ולפחד שמא אחד יחליף את דעתו!

אמנם חושבני שצריכים לבוא ולדבר בענין אחר, הנה נכנסים כאן לביהמ"ד סאטמאר בבני ברק, יושבים כמה מנינים של יהודים ומדברים נגד הבחירות, ומאידיך ברחוב העיר נערכת עצרת גדולה בעד הבחירות בהשתתפות אלפים ורבבות, וכל כתבי העת מלאים מלמעלה ועד למטה בעד הבחירות, וכאן מגיע איזה מלך אביון ודורש בפני כמה מנינים נגד הבחירות!?

רואים כאן דברים המביאים לידי חלישות הדעת, "קידוש השם" ממש אפשר לקדש את שם השם, אפשר לקנות כל עולם הבא על ידי הפתקא! עשה מה שלבך חפץ ד' שנים לאכול זולל ולהיות זולל וסובה, אין עליך אלא להכניס את הפתקא ותו לא, כמו אצל הגלח שהוא מכניס אותך מיד לתוך גן עדן. כך בערך נראית הפראפעגאנדע של תעמולת הבחירות.

צריכים גם לעשות מעט ליצנותא דעבודה זרה, הם מדברים על קידוש השם מסוף העולם ועד סופו, באופן שמזמן חז"ל לא היה כמוהו. ואנו נעבאך האומללים והמסכנים שאיננו זוכים לעשות את הקידוש השם מחמת שזה אסור לנו נעבאך, אולי צריכים לומר "אפשי והתורה אסרה לאכול בשר חזיר"..." הם עושים לנו חשק גדול לאכול מהבשר חזיר אבל התורה אסרה.

ממש אפשר לקבל מכך חלישות הדעת, אין לנו הזכיה, כל יושבי בני ברק אנשים נשים וטף זוכים לעולם הבא על ידי הכנסת הפתקא, יש להם הבטחה שקנו את הבורא כל עולמים למשך ארבע השנים הבאות, ומעתה אכול ושתה, משלחים שלוחי דרבנן והענין מסודר.

הבחירות נאסרו ע"י רבים מגדולי תורה והוראה אדירים שלא זכו לתואר בצייטונגען וכתבי עת של תעמולת הבחירות ואינו דעת יחיד כלל וכלל!

מצד שני אפשר לקבל חלישות הדעת מרשימת הגדולים שלהם, ורק אחד "אני נותרתי נביא לה' לבדי" כדברי אליהו הנביא, כך זה נראה, רק אחד מתנגד. דברתי פעם עם א' בענין הבחירות, והלה אמר לי, זהו רק אחד, דעת יחיד.

דבר ראשון צריכים לדעת שאין זו דעת יחיד, הרבה תלמידי חכמים גדולים בתורה שהגיעו להוראה אסרו את הבחירות, אלא שהם לא זכו להגיע למעלה זו שיהיו נכתבים בכתבי עת בתוך הפראפעגאנדע של הבחירות, ממילא אינם נחשבים לגדולים.

היה פעם מעשה בבתי ברוידא מקום מגוריו של הגאון ר' פנחס עפשטיין, ואחד הכריז שם הכרזה שהגדולים ציוו לילך לבחירות, ענה ואמר ר' פנחס עפשטיין: אני לומד תורה כבר ארבעים וחמישים שנה ואני גם יודע פרק בהוראה, ואני אומר שלא ילכו.

ומתוך אותם הגדולים יש שלא קראו ולא שנו מעולם, ומנגד יש הרבה תלמידי חכמים אדירים בעולם שיודעים והגיעו להוראה והם אוסרים את הבחירות!

הדעת יחיד הוא דעת הרב אחד המיוחד הדומה למלאך ה' צבקות, וכל המתירים הן בדור הזה והן בדור העבר הם כקליפת השום בענין זה למה שהעמיק מרן ז"ע בסוגיא זו

אין זו דעת יחיד כלל! אלא שיש אחד שהוא רב הדומה למלאך ה' צבקות הרבי הקדוש זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, שהוא פתח את הסוגיא בכזו קדושה וכזו בהירות ועמקות ורחבות וגדלות, שכל אלו שדברו כנגד זה - לרבות הגדולים - לא למדו מאומה מכנגדו מסוגיא זו. אפילו הגדולים ביותר, בסוגיא זו לא למדו הם עשירית ממה שהרבי ז"ע התעמק וליבן בזה!!

משל למה הדבר דומה לראש ישיבה שאומר שיעור בענין זיקה או בסוגיא של שטרות, הוא לומד את הסוגיא כבר שלושים שנה, ומגיע אחד ואומר לי לא נראה כן...

איך שהרבי העמיק בענין זה, אפשר לומר שכל גדולי ישראל בדור הזה ובדור העבר - איני בוש לומר זאת - כולם כקליפת השום למה שהרבי ז"ע העמיק בסוגיא זו, הוא מרא דשמעתא בסוגיא זו. הם יכולים להגיד מה שהם רוצים, לית מאן דפליג בזה!

והאמת היא, שנגד מערבולת כזו של "קידוש השם" שמנפנפים בגדולים אלו וכאלו, ומערבים אור וחושך בערבוביה אמת ושקר כל מה שאפשר לאסוף, העצה נגד זה היא אחת: לפתוח "ויואל משה", ללמוד עוד שטיקל ועוד שטיקל ועוד שטיקל, ואז רואים את האור הגדול. הספר הזה הוא הארה עצומה, ברירות ובהירות בכל פרט, יורד לכל הצדדים וצידי צדדים. בגדלות עצומה בתורה, בעמקות, כל הפירושות שאפשר לפרוך הוא דן בהן ומיישבן, מענין לענין "ואתהלכה ברחבה כי פיקודיך דרשת". בספר זה בעצמו אפשר לראות כמה גדולים מעשה ה', איך שהרבי לקח הלכה אחת מהתורה ועשה מזה מסכתא שלימה.

שיטות היחידאות של מרן הקדוש בעל חזו"א ז"ע שנתקבלה בקפידה בין אלפי ישראל היא דוגמא לתשובה על אלו המנפנפים שהאיסור על הבחירות הוא דעת יחיד!

מי שהוא עומד על האמת, אינו מתפעל מריבוי. אתן לכם דבר שאפשר לראות בחוש, שמא יבוא אחד ויאמר סוף סוף הוא רק רבי יחיד, אמנם הוא למד וכתב וכו', אבל מכל מקום הוא יחיד. התשובה נגד זה היא מהקדוש בעל חזון איש ז"ע, שהיתה לו שיטה בענין פירות נכרים לגבי קדושת שביעית, הוא בירר את הסוגיא והעלה שצריכים לנהוג קדושת שביעית גם בפירות נכרים. בירושלם לא התחילו לנהוג מצוות התלויות בארץ רק בשנות החזו"א, החזון איש עלה לארה"ק בשנת תרצ"ג, ואכן עם כל

גדלותו של החזון איש כידוע שכל ענין שנגע החזון"א היה בעמקות נורא, אמנם הרי בירושלם ידעו כבר מאה שנים קודם לכן שאין נוהגים קדושת שביעית בפירות נכרים, וכבר רעש בענין זה כל העולם בזמן הטור הבית יוסף והמבי"ט. אבל החזון איש בירר את הסוגיא ועלה לו כך, שזו היא האמת, אזי פסק כפי שיצא לו בלימוד הסוגיא ולא היה איתו כלום, ואף לאנשי ירושלם שכבר נהגו כן, אמר להם כששאלוהו שהם גם אסורים לנהוג כן!! כך פסק בלי שום מורא, ולא נתפעל משום ריבוי החולקים עליו.

ורק ויאל משה הקדוש צריך להתפעל מריבוי החולקים עליו רבנים כאלו ורבנים כאלו?! כשלחזון איש היתה שיטה בהלכות מקוואות הוא לא התפעל משום חולקים עליו וכל העולם היה יכול להתהפך ולא נגע לו כלום! כשלחזון איש היתה שיטה בענין השעות בכדור הארץ לא תפס אצלו מקום כלל איך אחרים למדו את הסוגיא, לדעתו הם טעו, וכן לכל תלמידיו אין זה תופס מקום אצלם כלל איך שאחרים למדו את הסוגיא ומצפצפים על הכל!

ורק כשיש תלמידי סאטמאר, ואנשי העדה החרדית, יהודים שרוצים ללכת בדרכו של הרב מסאטמאר, מתחילים לטעון כלפיהם יחיד ורבים, קידוש השם וחילול השם וריקודי קאדאטשקע. רק לתלמידי החזון איש לא היה אכפת כלל מה דעת חכמי ירושלם ושאר מקומות, הוא למד הסוגיא וכך העלה שזו האמת.

ולעניננו, הרבי ז"ע למד זו הסוגיא לא פחות ממה שלמד החזון איש את הסוגיא בשביעית, לא פחות ממה שלמד החזון איש מקוואות, והעלה להלכה שזה מינות וכפירה ואיסור חמור רח"ל, וכולם מביטים עליו "מהיכי תיתי" וכו', ותלמידי סאטמאר עוד צריכים להצטדק שהם הולכים בשיטת רבם. וכי צריכים אנו להצטדק? וכי מפסיד הוא איזה מין קידוש השם? וכי הריבוי קובע, אם עשרה יהודים סוברים כך או יותר? יהודי צריך לחתור לנקודת האמת, והכל בטל כלפי האמת! וזה היה כוחו הגדול של הרבי ז"ע. וכל גדול בישראל יש לו הכח הזה כשהוא מגיע לנקודת האמת שלמד הענין לאמתה של תורה.

החזון איש כותב שתלמידיו של החכם שומעים לו אפילו ביחיד נגד רבים, וכל שאר הדברים אינם שאלה כלל, כשהחזון איש העלה בירור הלכה אזי יתהפך העולם, וכאן כשהרבי העלה בירור הלכה, אחרים משיבים שכך אמר גדול פלוני וגדול אלמוני. זה אינו נוגע כלל מה שאמר פלוני ואלמוני, וכי בירושלם לא למדו הלכות שביעית עד שבא החזון איש. והרי לפאת השולחן היתה שיטה, ולשאר חכמי ישראל היתה שיטה, ותלמידי הגר"א, ולחזון איש לא היה אכפת מאומה מכל זה, הוא פסק ההלכה ובזה נגמר הענין.

ואם כן מה התמיה כלל על ההולכים לאור שיטת הרבי ז"ע, אלא הכל מתחיל בזאת שאנו בעצמנו מסתכלים על עצמנו כך "ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם", אומרים בשם הקאצקער שזה היה חטא המרגלים "ונהי בעינינו כחגבים". תלמידי סאטמאר המעטים מסתכלים על עצמם בבחינה כזו של ונהי בעינינו כחגבים, וזהי העבירה, וזה גורם לוכן היינו בעיניהם.

בבני ברק מוכרחים לומר רק דרשה כזו. אם נלמד שטיקל ויואל משה ויתבאר לנו עפ"י התורה הק' שהשתתפות בבחירות היא מינות וכפירה, זה לא יעזור כלום. הציבור בבני ברק מסתכל רק על הריבוי.

גנות חוברות הטשטוש החדשים שלא העיזו והתביישו מזה עד כה הפרסם להתיר את עצם הכפירה של הקמת ממשלת כופרים לפני ביאת המשיח ולכפור בכל האיסורים החמורים של הג' שבועות וכו' שהכל גלאט כשר רח"ל

יצא לאחורונה קונטרס "חובת הבחירה", על מי שלא קיבל זאת בתיבת דואר שלו נאמר "לא ראית שחורות מימך", המסקנא העולה מהקונטרס היא שהכל "גלאט כשר", אין שום איסור להקים ממשלה, אין שום איסור של ג' שבועות - כופר הכל. פעם היו עדיין מתביישים ואומרים שאמנם יש איסור של ג' שבועות אבל יש

תירוצים שרק שולחים וכו' ורק כך ורק זה וכו'. איני יודע מי הוציא קונטרס זה מאיזה כת, אבל הוכיח סופו על תחילתו. זה הקונטרס לוקח את כל המראה מקומות שהביא ה"ויאל משה", וכל הענינים שהויאל משה כבר דיבר, הוא לוקח ומעקם ומביא ספר ישן שכותב כך וספר שכותב כך. כל מה שהרבי כתב בספרו מלא וגדוש בחכמה ודעת, הם לוקחים ומעקמים בהבלים.

אין צריך לקחת ללב מה שכתוב שם, אבל כשראיתי את הארס שבקונטרס זה, אז ראיתי כמה נחוץ ללמוד ויאל משה, לחזור ויאל משה, לשנן ויאל משה. בעבר תמהתי לשם מה נחוץ כל כך להאריך בפלפולים, אבל כהיום רואים איך אחרי חמישים שנים שנה אין מתביישים לטעון כל הטענות שהרבי משיב עליהם בספרו, שהרמב"ם לא הביא את ג' השבועות, שאלו רק דברי אגדה, כל הדברים האלו שהרבי כבר השיב עליהם הם חוזרים עתה על הטענות ומעלימים התשובות.

ידוע הכלל שהספרים אומרים, בדור שמתרשלים מתורה או אם יש מצוה שהעולם מתרשלים ממנה, התיקון הוא ללמוד את ההלכות של מצוה זו, את דיני המצוה הזו בשולחן ערוך ובמאמרי חז"ל ובספרי שאלות ותשובות. זה חלק התורה שמגין נגד המסיתים.

יום הבחירות עם כל התירוצים שונים שיש להם זה יום המלכת המדינה וממשלת הסט"א, יום הזה היא דוגמת יום ראש השנה למדינה, והמשתתף בבחירות נותן הכתר מלוכה למדינה רח"ל

בשעה שעלתה השאלה על הפרק באגודת ישראל אם להכנס לכנסת, והיתה השאלה שהרי המדינה כבר עומדת, והם בסה"כ שולחים שליחים כדי להועיל, ואף אם ימחו המדינה כבר בין כך ובין כך עומדת ולא יעזור מאומה, ואמרו כל מיני סברות.

המציאות היא! ודיברתי על כך עם כמה אנשים משלהם, יום העצמות זה כמו יום הפורים של המדינה רח"ל, משתכרים ומתהוללים, אבל יום הבחירות רחמנא ליצלן זהו "ראש השנה" של המדינה, "ויתנו לך כתר מלוכה" למדינה, זה רואים בחוש ביום הבחירות, שנותנים כתר מלוכה למדינה.

המדינה רוצה שהעסקים לא יפעלו ביום זה, המדינה יש לה ענין לתת כסף לכל המפלגות ואפילו למתנגדיהם כגון הערבים, יהיה מי שיהיה, העיקר שיהיו בחירות ויהיו מפלגות. המדינה יש לה ענין לתת כסף לנסיעות שכולם יסעו לבחור. יום הבחירות הוא ממש יום של מלכות, שבו ממליכים את המדינה. למי שמעט מרגיש ומבין. פעם נסעתי בטעקסי ושמעתי שמדברים על הבחירות באופן כזה שרואים ממש שהכל הוא ענין של "ויתנו כתר מלוכה", כך הם אווזים.

נצייר לעצמנו שמתוך שש או שבע מיליאן תושבי המדינה, היו בוחרים רק מאה אלף איש והשאר היו הולכים לישן, זה הרי היה ביזי בזיונות, אף על פי שאז כל השלטון היה שלהם והם היו יכולים לעשות ככל העולה על רוחם, אבל זה היה להם בזיון. מדינה צריכה שיהיו בה מפלגות, ומפלגות המתנגדות, שיהיה קאאליציע ואפאזיציע, שיהיו מנהיגים ויהיו עסקנים ויהיו שתי קהילות כמנהג בעלי בתים חשובים, שהרי קהילה שאין בה כדי חלוקה אינה חסידות, כך הוא דרך העולם, וכל זה נחוץ להם, וכל זה אינו אלא כתר מלוכה למדינה.

אף שטיענו ששולחים שליחים כדי להלחם בהם, ומתכוונים כך ומתכוונים כך, סוף סוף על ידי הבחירות נותנים כתר מלוכה וממליכים את הסטרא אחרא, וצריכים להרגיש את זה בחוש.

הסטרא אחרא והרשעים שמחים מההתלהבות והמצוה וקידוש ה' שעשו מחרפה נוראה זו! וכל זה יכול כל אחד להרגיש בחוש והוא משהו שבמשהו ממה שהרגיש בזה מרן זי"ע

והסט"א והרשעים יש להם הנאה עצומה מזה, איך שיהודים עם קנאות ועם "קידוש השם" באים ובוחרים, הרשעים יש להם מזה

נחת רוח גדולה, מאותו "קידוש השם" יונק הסטרא אחרא. כל אלו שבאים עם הגארטלאך ועם ההתלהבות, ובכללם החסידישע שהתחילו בשנים האחרונות ללכת לבחירות, כל פסיעה ופסיעה זה נתינת כתר מלוכה לסטרא אחרא – למדינה.

זה אחד הדברים שאפשר להרגיש בחוש מה פועלים עם הבחירות, אפשר לטעון כל הזמן אני לא מתכוין לזה, אבל כבר אמרו בגמ' (סנהדרין דף ס"ד ע"א) הפוער עצמו לבעל פעור הרי זה עבודתו אף על גב דמיכוין לביזוי, הזורק אבן למרקוליס זו היא עבודתו אף על גב דמיכוין למירגמיה. זוהי עבודה זרה ממש, ממליכים ממש את המדינה על ידי ששולחים לשם שליחים, אפילו עם כל המלחמות ועם כל ה"קידוש השם".

וזה הרגיש הרבי זי"ע הרבה יותר ממה שאנו מרגישים, מה שאנו מרגישים הוא משהו שבמשהו, כי אנשים גדולים מרגישים את כל הענין באופן חזק כל כך, ומכח זה נשאר אצל התלמידים ותלמידי התלמידים שאף הם מרגישים מעט. עכ"פ אין לתאר ואין לשער איזה כתר מלוכה רח"ל נותנים למדינה על ידי הבחירות.

יום הבחירות וההשתתפות בה שהיא המלכת המדינה חמור וגרוע הרבה יותר מההשתתפות ביום העצמאות שהיא סתם עוללות וזולל וסובא ולא עצם המלכה!

בדרך הלצה היתי אומר שאילו היו שואלים אותי לגבי דין מאכילין אותו הקל הקל תחילה, אם ישמור יום העצמות או יום הבחירות, איזה מהם חמור יותר, הייתי משיב לו שמוטב שישמור יום העצמות, שיאכל וישתה ויסבא שיהיה לו לחיים, אבל לבחור במדינה זהו ממש ההמלכה. יום העצמות זהו בסה"כ כמו הפורים שלהם, ותמחלו לי שאני מדמה כאלו ענינים קדושים לטומאה הזו, אבל צריכים להבין ההרגשה הנוראה שיש למי ששומע מעט את הצליל והניגון של משמעות יום הבחירות, עד כמה המדינה יש לה ענין ורצון שכולם יבחרו, ורואים עד כמה הסטרא אחרא יונק מענין זה.

כדי שיוכלו לפסוק הלכות בענינים אלו, צריכים להעמיק מאד בזה, קשה לדבר על אנשים גדולים ואיני מדבר על אנשים גדולים, אבל אני חוזר ושונה שכמו שיאמרו שני יהודים למדו עירובין, גדול בתורה למד עירובין ואחר למד עירובין, גם השני הוא יהודי שידוע ללמוד, אבל כשהגדול בתורה לומד עירובין זה בהעמקה אחרת ובאופן אחר, ואף שגם השני למד כל תוס' וכל רא"ש בעירובין עד ההלכות בשו"ע, אבל הגאון למד הסוגיא לעמקה ולרחבה, הכי אפשר לדמות שני היהודים ולומר ששניהם למדו עירובין בשוה?

כן הדבר בנדון דידן, איך שהרבי זי"ע למד את הסוגיא של דחיקת הקץ כפי שהוא ראה בדברי חז"ל, איך יכולים אנשים לבוא ולדחות זאת בקש, דברי אגדה, ובספר פלוני כתוב שהשבועה היתה רק על הנשמות ובספר זה כתוב כך וכך, בשעה שהרבי זי"ע כבר דן בכל הדברים האלו ונשא ונתן בזה בכובד ראש, והם רוצים לבטל כל זה כעפרא דארעא.

הכח העצום של הביטול כעפרא דארעא צריך להיות לנו זה לעומת זה, איך אפשר לקחת את הבנין הנפלא שהרבי זי"ע למד והעמיק וכתב דבר דבור על אופניו מענין לענין, אני מרגיש כשאני פותח את הספר הרחבת הדעת נפלאה גם בעמקות התורה בכל חלקיה, בעמקות התורה בבהירות, מרגישים טהרה נשפעת מלמעלה כשלומדים במאמרים הקדושים בספר ויואל משה, רואים שם גודל היראת שמים והפחד מהתחברות לרשעים, הפחד הנורא מכל הדברים האלו.

כל התורה שלהם עומדת על ז' שלעקערס - שלוקים - אשר כל מהותם היא ישיבה עם מינים ופרוצות בתשלומים משומנים ומכוננות קאדילאק והמה השלוחי דרבנן!

הם שולחים שם שבעה "שלעקערס" שהם יהיו "שלוחי דרבנן", כל התורה עומדת על אותם שבעה "שלעקערס", שהם יקבלו מכונית

"קאדילאק" ויקבלו כסף רב, וישבו עם הפריצים והפרוצות, והם המה השלוחי דרבנן זאת חליפתי זאת כפרתי.

על "שלוחי דרבנן" עומד העולם, עליהם עומד התורה. שומעים דברי מינות. אומר לכם דבר מה, אחד הרבנים בבני ברק בדור הקודם שהיה נוטה לצינונות, ואין נפק"מ כאן מחמת מה, שזה היה אחרי המלחמה וכו' וכו' הוא היה תלמידו של הקדוש בעל חפץ חיים, הביטו מה בין הצינונים של דור הקודם ל"קנאים" כביכול של דורנו, שאלו את אותו הרב למה אינו הולך להיות חבר כנסת, יודעים אתם מה הוא השיב? אין לו די בגדים לקרוע קריעה על כל דברי הכפירה שמדברים שם, ומחמת כן אינו הולך להיות חבר כנסת.

לאחרונה החברי כנסת עשו הצגה שקרעו קריעה על חוק הגיוס, אבל במה שהם שומעים שם כל יום דברי מינות ופריצות וניעוץ כלפי מעלה אין להם בזה שום עיקוב וחסרון

לאחרונה האנשים האלו עשו הצגה יפה על חק הגיוס וקרעו קריעה, אבל מה ששמעו עד עתה, ברוך ה' יש להם בגדים שלמים והם נהנים ממיטב, הם אינם מוותרים על מאומה ממנעמיהם, אף אחד מהם לא ילך שם אפילו חצי יום בלי משכורת כהוגן, איש ציבור וכו', ופעם אחת כשהוצרכו עשו הצגה של קריעה, ואז זאת עושים לעיני כל העדה, הרב הנ"ל ידע שאי אפשר להכנס לשם להיות חבר כנסת מחמת שיצטרך כל העת לקרוע קריעות! בא וראה מה החילוק בין "הצינונים" של דור העבר שהסתובבו אצל החפץ חיים, לאותם של דורנו שמי יודע היכן הם הסתובבו, והיכן הם מסתובבים היום.

גודל הקדושה והבהירות ורוח טהרה מן השמים הנרגש בלימוד הספה"ק ויואל משה שנכתב בקדושה ויגיעה ובמסיו"נ, ואין לנו שיעור רק התורה הזאת להגן מכל טשטוש הדעת

כל הראיות שמביאים מגדולי דורות העברו שישבו עם הגויים וכו', אלו דברים שאין להם שחר, אבל די בזה כדי להרעיל את המוחות, ולהציג כאילו לרב מסאטמאר יש שיטה משונה.

הגר"א אומר על הפס' משלי שלמה בן דוד מלך ישראל, וכן בתחילת קהלת כתיב דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם, אומר הגר"א כשלומדים ספר צריכים לדעת כמה דברים, מי מחבר הספר, מה מטרת הספר, איך הוא נכתב. אני אומר לפעמים לליטוואק שלא יעז להסתכל בנועם אלימלך, זה פסול ואסור בשבילך, אתה לא מבין את הרישא ואינך מבין את הסיפא, כיון שאינך מכיר את המחבר, אינך מעריך את המחבר, אל תסתכל בספרו. אבל כשאתה מעריך את המחבר - אומר הגר"א - אז תלמד כל שטיקל בספרו בחרדת קודש.

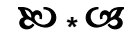
אם היו יודעים העולם באיזה יגיעה ובאיזה קדושה נכתב הספר ויואל משה, אם היו יודעים באיזו יראת שמים ובאלו דמעות הוא נכתב.

מפרסמים עתה לקראת הבחירות שראש ישיבה פלוני נאנח על הגזירות וראש ישיבה אלמוני בכה על הגיוס, הרבי זי"ע כבר בכה ונאנח כנגד כל אלו עשרת מונים, ובאיזו טהרה וקדושה של דורות קודמים נכתב הספר ויואל משה, כשהרבי התווכח עם הגאון רבי אהרן קוטלער זצוק"ל על ענין הבחירות כמובן שלא נשאר חייב הוא היה חריף וגאון, כשנגמר הויכוח אמר הרבי זי"ע אני שומע, כל אחד נשאר בשלו, רק אשאל אותך שאלה אחת, יש לנו מסורת במשפחה מדור דור מדורות קודמים ועד עתה שכולם היו נוטרי ברית קודש בשלמות, האם גם אתם יכולים להתפאר בכזו מסורה או לא?

בספר הזה יש בו הכל, אם רוצים מעט פנימיות, מעט ערלאכקייט, קחו שטיקל ויואל משה ותרגישו ממש תוספת קדושה, מרגישים

בהירות, זה נכתב ברוח קדושה, איני רוצה לומר בלשונות שיראו גוזמא שבני אדם יחשבו שאלו דברי דמיונות, אבל איני כ"כ צעיר, והנני מתקרב מעט לזקנה, וכבר עשרות שנים שזכיתי ללמוד בספר ויואל משה, מרגישים בלימוד הספר הזה ממש רוח טהרה משמים. מסתבר שעללאכע אידן יכולים להרגיש זאת, רק מי שלומד בשביל למצוא פירוט ולהשיב ודאי לא ירגיש זאת.

אין לנו שיעור רק התורה הזאת, העיר הקודש והמחוזות היו לחרפה ולביזות וכל מחמדיה טבועות וגנוזות, כל הקדושה של דורות קודמים כבר אין לנו היום, ואין היראת שמים של דורות הקודמים, שור כי אבדו חסידינו ומפגיע אין בעדנו, הרבי עצמו כבר אינו בנינו קרוב לארבעים שנה. אין לנו שיעור רק התורה הזאת, הוא השאיר ספר לדורות. הספר התורה הזה שהשאיר לדורות, שם מונח כל הקדושה של הענין, כל עומק הענין, התשובות לכל השאלות בענין.

נקודת אמת אחת בספ"ק הזה מנפץ רבבות קולות וברקים אחרים!! מה שהעיד ראש ישיבת מיר בארה"ב הגאון רבי אברהם קאלמנוביץ זצוק"ל בפני הגאון רבי אהרן קוטלער זצוק"ל על גדולתו וגודל נקודת האמת של מרן זי"ע

נקודת אמת אחת בספר הזה מנפץ רבבות קולות וברקים! לא ברוח ה'! לא ברעש ה'! קול דממה דקה, השתא קא אתי מלכא (ע' ברכות נח.). הקול דממה דקה הזה – ובשופר גדול יתקע וקול דממה דקה ישמע ומלאכים יחפזון.

זה הספר של הרבי זי"ע, הספר שנכתב בפנימיות ועומק של דורי דורות, בטרהרה עצומה וקדושה עצומה, בזכות אבות עצומה, בהעמקה עצומה, בחריפות ובקיאיות עצומה, במידת האמת עצומה על כל צעד ושעל, מעיין היוצא מבית קודש הקדשים!!! מי שרק יזכה להתקרב לזה המעיין ולשתות ממימי המתוקים, כבר לא יתפעל מכל הקול קורא ומכל הדברים גם יחד, לא מגדולים ולא מקטנים, כל זה כבר לא ידבר אליו, כבר יהיה ברור לו מה האמת. זהו כח האמת, הנקודה של אמת לאמתו – כל דיין שדן דין אמת לאמתו.

שאל פעם גדול אחד את הגאון רבי אברהם קאלמנאוויץ זצוק"ל ראש ישיבת מיר בארה"ב, מפני מה אתם כ"כ "פארקופט" - מקושר - להרב מסאטמאר, ר' אברהם היה תלמיד של החפץ חיים, וצריכים לדעת שכל אלו שמדברים על החפץ חיים, לא ראו את החפץ חיים, הם רק מדברים גדולות ועשו תמונות יפות וסרט, אבל מעולם לא ראוהו. ר' אברהם קאלמנאוויץ היה תלמיד של החפץ חיים והיה לו הערצה עמוקה לרבי זי"ע, היתה לו ידידות עמוקה כ"כ עם הרבי זי"ע, והוא ביקש מהרבי זי"ע לקבוע איתו שיעור פעם בשבוע ללמוד חומש עם רמב"ן, והרבי קבע איתו לימוד בצפרא דשבתא קודם התפילה, ואותו גדול לא הבין מה מצאתם כ"כ ברב מסאטמאר, השיב לו ר' אברהם: הרב מסאטמאר הוא יהודי שכשלומד סוגיא לאסוקי שמעתא אליבא דהלכתא והוא מברר ההלכה, אזי אינו מתחשב לא באביו ולא באמו, לא בחסידות ולא בזקינו, יש רק דבר ה' נקי בטרהרה לברר ההלכה לאמתה של תורה, ומלבד זאת אין כלום, מיהודי כזה יש לי התפעלות.

כשיש כזה ספר שיוודעים מי כתבו, דברי קהלת בן דוד, משלי שלמה בן דוד, יודעים מי המחבר, שהיה חכם בן חסיד, מלך בירושלם, מה מטרת הספר – לקדש שם שמים, הרבי כתב ספר שלם מתחילתו ועד סופו רק לקדש שם שמים, לא כמו אותם שמכניסים פתקא ובוה "מקדשים" שם שמים, יהודי שלא ישן ולא אכל ולא היתה לו מנוחה מצער השכינה, וכתב ספר בדם ובנפש כולו סלקא לגבוה עולה כליל לה'. וזה הכח – זו תורה וזו שכרה.

כל מה שאמרנו עד כה הוא מעט מאוד שיש לומר בזה, אמנם העיקר שהתלמידים והחסידים החוסים בצילו, אלו שמרגישים האמת שהיה לנו רבי כזה ויש לנו תורתנו עד היום הזה, א"א שיהיה רבי כזה לא ברעש ה' ולא בריבוי רק בלימוד המאמרים הקדושים שבספר הקדוש הזה, קוב"ה ישראל ואורייתא חד, הצדיק והדבקות

בקב"ה והדבקות לאמתה של תורה, את זה רואים בדיבוריו שלו, וכששפתותיו דובבות בקבר הצדיק לומד עם האדם ושפתיו דובבות בקבר. ובפרט כזה צדיק יסוד עולם שכל המטרה שלו בזה הספר היתה להנחיל לדורות דעת תורה, התרחקות מרע, התרחקות מנסיונות, בכל תחומי התורה הוא היה עם מסי"נ נורא, מקוואות שבת קהילות, להקים תורה וגמילות חסדים, עבודת המתקת הדינים, דברים בלי שיעור, בשלמות היה לתועלת דורנו בכל עמודי התורה ועמודי העולם קיים. כשילמדו הספר בהרגשה כזו, לא ישלכו בטומאת הערב רב.

דברי הוזה"ק על צדיקים היושבים עם הלצים והטמאים, שמטמאין אותן במושבם כנדה, וכ"ש שהז' פרות הרעות חברי הכנסת שאינם כ"כ צדיקים כלל נטמאים ומטמאים את כל הציבור ע"י ישיבתם במקום טמא זה

יש לשון נורא בויואל משה ס"ק"כ, רצוני לקרוא מה שנוגע אלינו, ראשית מביא דברי הוזה"ק בתיקונים (תיקון י"ג) ובמושב לצים לא ישב, מאן מושב לצים, דא לילית אמן דערב רב דאיהי מטמאה כנדה במושבה, וכן ערב רב מטמאין במושבם לצדיקא דיתבין בינייהו כנדה. וכתב על זה: ואם בצדיקים אמרו שנטמאין בישיבתם בין הערב רב, קל וחומר באותן שגם בלאו הכי אינם צדיקים כל כך ויש בישיבתם שמה גם בלאו הכי עבירות חמורות ונוראות רחמנא ליצלן. ובישמה משה (פרשת בלק) כתב וזה לשונו: אין דבר בעולם מזיק לנפש כמו התחברות עם אדם רשע אף לפי שעה אף אם אינו ניכר נכנס בנפש כמו העכס והארס, וברוב ימים ימצא, וצריך לזה זכות גדול בצירוף העסק בתורה שיצא ממנו העכס והארס כולי האי ואולי אחר זמן רב, עד כאן לשונו הקדוש.

אותם שבעת חברי הכנסת, שבע הפרות הרעות, ותאכלנה הפרות הרעות, אלו ששולחים אותם לשם אינם כ"כ צדיקים גדולים, והם נהנים מאד שם. הרמב"ם אומר (פ"ד מהל' תשובה ה"ה) שהמתחבר לרשע מעכב את התשובה מפני שהוא לומד ממעשיו והם נרשמים בלב. ולכן אין יכול לשוב בתשובה, ואת מי שלכו לישב שם וכשיושבים שם נטמאים, וזה גורם לטמא ג"כ את הציבור הנמצא כאן, כי הנוגע בנדה נטמא ג"כ והטומאה עוברת הלאה, איני רוצה לדבר על ערלאכע אידן שמתכוונים לטובה.

אבל רבותי, נהיה קלות בהרבה תחומי התורה, איני רוצה לערב ענין בענין, אין מערבין שמחה בשמחה בלשון סגי נהור, בהרבה ענינים נהיה קרירות, בירושלם נהיה קרירות אפילו אצל אנשי העדה החרדית, בגלל הערב רב שמטמאים במושב, כשיושבים עם אחד שיושב עם אחד זה טומאה בחבורים.

אין שום עצה אחרת, רק תיבת נח, בזוה"ק כ' שבתבת נח זה תורה הק' מידות קדושת הברית קדושת עינים, וכמו שבכל תחום בתורה ראו את גודל הכח של דברי תורה פרים ורבים אצל הרבי זי"ע, כמו שהבעש"ט הק' אמר על מה שאמרו שדוד למד מאחיתופל דבר אחד בלבד, כי אחיתופל היה רב שאינו הגון ולכן למד רק דבר אחד בלבד, כי אצל רבי הגון לומדים הרבה דברים כי דברי תורה פרים ורבים.

וכדי שהערב רב לא יטמא אותנו יש עצה אחת, ללמוד תורה לשמה, בספרים הקדושים ויואל משה, על הגאולה ועל התמורה, ובדרשות שהרבי זי"ע אמר במסיבות השונות בכל ענינים של התרחקות מרע. ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על אבותינו ועלינו על בנינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

*

**לרפואת הגה"צ ר' חזקיהו אלכסנדר סנדר יצחק
בן יהודית בתוש"י**